



ره‌خنه‌ی عه‌قلی چه‌ق‌به‌ستوو: خویندنه‌وه‌یه‌کی هی‌رمینیوټیکی بو شیعری مه‌حوی

یادگار له‌تیف شاره‌زووری^۱

پروفسوری زمان و ویژه‌ی عه‌ره‌بی، زانکۆی سه‌لاحه‌دین

نوع مقاله: مقاله پژوهشی؛ تاریخ دریافت: ۱۳ خرداد ۱۳۹۸؛ تاریخ پذیرش: ۱۷ شهریور ۱۳۹۸؛ صص ۱۳۵-۱۵۸

چکیده

بیان عمیقاً شاعرانه، تنوع دیدگاه‌ها، بازگذاشتن دست خواننده در خوانش به منظور تعامل با او، پیوند متن با زندگی واقعی از جمله مشخصه‌های شعر محوی است. هدف اولیه‌ی او بازنمایی دنیای پیرامون در شعر است؛ همچنین تلاش کرده است که از ذهن ایستا انتقاد کند و خود نیز از آن دوری گزیند. علی‌رغم این که محوی شاعری دین‌مدار است، اما نه تنها از واقعیت زندگی غافل نشده است، بلکه با روشن‌بینی و روح متعالی خود سعی کرده است که در جنبه‌های گوناگون از زندگی واقعی بهره بگیرد و قدردانی خود را از زندگی به نمایش بگذارد. این مطالعه شامل سه موضوع است: بخش اول به مفاهیم اصلی نظیر خرد ایستا و مفهوم تفسیر اختصاص یافته است؛ بخش دوم که درباره‌ی انتقاد از خرد ایستا است، دارای دو زیرمجموعه است: یکی پیامدهای خرد ایستا و دیگری پریشانی خرد ایستا است؛ بخش سوم نیز که به بحث افق انتظار و افق حرکت اختصاص داده شده، از دو زیرمجموعه تشکیل شده است: انحراف متنی و چشم‌اندازهای زیبایی‌شناسانه‌ی شاعر است.

کورتیه

قوولی و ئاست‌فره‌یی و روانگه‌ی همه‌چه‌شنه و بواره‌ه‌ه‌شتنه‌وه بو خوینەر له تایبه‌تمه‌ندییه هه‌ره دیاره‌کانی شیعری مه‌حوین، که له ر‌ییانه‌وه هه‌ول‌ی داوه دنیابینی خو‌ی نمایش بکات و به‌گ‌ژلادانی فیکر و عه‌قل‌ی چه‌ق‌به‌ستوو‌ی باودا بچ‌پ‌ته‌وه. سه‌ره‌رای ژ‌یرخانه عی‌رفانییه‌که‌ی، به‌ل‌کوو به پ‌یچه‌وانه‌وه تین و جوان‌بینی و ر‌و‌ج‌بال‌ایی عی‌رفانی وه‌گه‌ر خستوووه بو‌ سود‌گه‌یاندن به واقعی‌ی ژ‌پاو له ئاسته جیا‌وازه‌کانیدا. ئەم تو‌پ‌ژ‌ینه‌وه له س‌ی به‌شی سه‌ره‌کی پ‌یک‌د‌یت: به‌شی یه‌که‌م ته‌رخان کراوه بو چه‌مکه دامه‌ز‌پ‌نه‌ره‌کانی وه‌ک «چه‌مکی عه‌قل‌ی چه‌ق‌به‌ستوو» و «چه‌مکی هی‌رمینیوټیکی ئە‌ده‌بی». به‌شی دووه‌میش که ره‌خنه‌ی عه‌قل‌ی باوی چه‌ق‌به‌ستوو، له دوو ته‌وه‌ر پ‌یک‌هاتوووه: یه‌که‌میان ده‌ر‌که‌وته‌کانی عه‌قل‌ی چه‌ق‌به‌ستوو، دووه‌میان‌یش هه‌ل‌وه‌شان‌دنه‌وه‌ی عه‌قل‌ی چه‌ق‌به‌ستوووه. هه‌ر‌چی به‌شی س‌پ‌یه‌میشه «ئاس‌وی چاوه‌روانی و روانگه‌ی گه‌ر‌وک» له دوو ته‌وه‌ر پ‌یک‌هاتوووه؛ ئە‌وان‌یش «لادانی ده‌قی» و «دوو‌ری ئ‌یستاتی‌کایی» ن.

واژگان کلیدی: خرد ایستا، نقد، خوانش هرمنوتیکی، محوی

وشه سه‌ره‌کییه‌کان: عه‌قل‌ی چه‌ق‌به‌ستوو، ره‌خنه، هی‌رمینیوټیکی ئە‌ده‌بی، مه‌حوی

۱- پیشه‌کی

دونیابینییه کی قوول و خو نه خزانه ناو چه مکه سواو و چه قبه ستووو کانی رۆژگار هوه، له دوو توپی ده برینیکی ئیستاتیکی بهرز و بالادا، له هه ره تایبه تمه ندیه دیاره کانی تیکسته شیعریه کانی مه حوین. ئەم چه مکانه له چوارچیوهی روانگه یه کی مرۆف دۆستی و عیرفانی و بهرچاروونیییه کی ئەده بی زیندوودا نمایش کراون. له م سۆنگه یه وه توپژهر مه به سستییه تی ئەو ره هه ند و به ریه ک که وتنانه بخاته روو، که مه حوی له چالاکییه داهینه رانه که پیدای له دژی عه قلی چه ق به ستوووی باو دایمه زران دووه و عیرفان و ژیان پیکه وه گریداوه. مه حوی له شیعره کانیدا له گه ل دوو کایه ی سه ره کی پیکه وه گریدراوه وه هه ل سوکه وتی کردوو. یه که میان لایه نی ئیستاتیکی په تییه، که توانیویه تی له ریه وه کۆمه لیک ده قی ئاست به رزی زمان پاراوی پروا پر له به های هونه ری پیشکesh بکات. دووه میان لایه نی باه تییه که له رینگه یه وه و له چوارچیوهی ئاسته ئیستاتیکی به رزه که پیدای په یامی وریا که ره وه و بهرچاروون که ره وه ی بو خوینه ره کانی ناردوو. لیره وه ده بینین له ناو تیکسته کانیدا له تیروانینی شاعیرانه و عاریفانه ی خو یه وه گرفته ئاینی و کۆمه لایه تی و کولتوریه کانی کۆمه لگای دیاری کردوو. چه مکی دینداری ساخته ی به رپه رچ داوه ته وه و ئەوه ی راگه یاندوو که ئاینداری بریتی نییه له وازه یان له ژیان، یان خو خه ریک کردن به رووخسار و رووکه ش، به لکوو له تیروانینی مه حوییه وه ئاینداری به واتای ژیان دۆستی و رزگارکردنی مرۆف دیت له دواکه وتووی، له رینگه ی رزگارکردنی عه قلییه وه. ئەمه ش ئەوه ده گه یینیت که عیرفانی مه حوی، عیرفانیکی دووره په ریزی گوشه گیر نییه، به لکوو عیرفانیکی ئاویته بووه به ژیان و چاره نووسی تاک و کۆمه لگاوه یه.

ژیان دۆستی و ئاویته بوون به ره هه نده هه مه چه شنه کانی ژیان، وای له مه حوی کردوو پانتاییه کی گه وره ی تیکسته شیعریه کانی ته رخان بکات بو به گژدا چوونه وه ی عه قلی دۆگمای خو سه پینه ر، که به ناوی ئاینه وه ویستوو یه تی به رزه وه ندی که سی به ده ست به یینیت و ئاین بکاته راره ی به رزه وه ندی خوازی خو ی. له و کاته ی که کۆمه لگه دوو چاری دوو فاقی و دارمانیکی گه وره بووه وه له سه ره ده ستی چین و توپژی به ناو زا هید و واعیز و سو فی و شیخه وه، سه ره رای ئەوه ی که خودی خو ی ئەندامیکی دیاریان بووه، به لام ئەمه وای لینه کردوو که په رده هه لئه مالا یته له سه ر لادانه کانیا ن، به لکو به هو ی دلسوزی و تواناداری زانستییه وه توانیویه تی خو ی دامالا یته له ره وتی باوی چه قبه ستوو. چونکه سه ره رای ئەوه ی مه حوی عارفیکی مه زن بووه، له هه مان کاتدا زانایه کی گه وره ش بووه. ئەمه ش ئەوه ده گه یینیت که عارفی و رۆچوون له خو شه ویستی خودادا بی پشت به ستن به زانیاری دروست و ته واو نایه ته دی. گریدانی لایه نی زانست و لایه نی عیرفان و خو شو یستی خودا وای لیکردوو که زانایه کی راستگۆی مرۆف دۆستی

ژيان دۆست بېت. ئەم فرەرەھەندىيە تېكىستە شىعېرىيە كانى مەھوى وا لىدە كات چەندىن خويندەنە ھەلبىگىرىت و لە چەندىن روانگە ھە شەن و كەوى دەقە كانى بىكرىت.

سەرچا ھەوى ئەم توپژىنە ھە تېكىستە شىعېرىيە كانى مەھوين، كە پاش خويندەنە ھە و تېرامان لىيان؛ توپژەر ھەلدەستى بە شەن و كەوكردنى لايەن و رەھەندە كانى ئەم ئاراستە ھەزرىيە ئەدەبىيە مەھوى. بە سوود ھەرگرتن لە چەمكە كانى ھېرمىنىئوتىكاى ئەدەبى نوئى كە بە زەقى لەسەر دەستى فەيلەسوف و توپژەرانى سەر بە قوتابخانەى ئايدىيالىزمى ئەلمانى سەرى ھەلدا، بە تايبەتى لە لاي شلايماخەر كە توانى ئاراستەى ھېرمىنىئوتىكا لە كارکردن بە تەنھا لەسەر كىتیبى پېرۆز بەرەو تېكىستە ئەدەبىيە كەن و توپژىنە ھە رەخنىيە كەن بگۆرىت. توپژىنە ھە كە لە سى بەشى سەرەكى پىكىدەت: بەشى يەكەم تەرخان كراوہ بۆ چەمكە دامەزرىنەرە كانى ھەك «چەمكى عەقلى چەقبەستوو» و «چەمكى ھېرمىنىئوتىكاى ئەدەبى». بەشى دووھمىش كە سەبارەت بە رەخنى عەقلى باوى چەقبەستوو، لە دوو تەوہر پىكھاتووہ: يەكەمىان دەرکەوتە كانى عەقلى چەقبەستووہ كە لەو دەرھاويشتە و ئەو بارە نەشیاوہ دەكۆلىتەوہ كە لە پەك خستنى ھۆش و ھەزروہ دەكەوتتەوہ. دووھمىان ھەلەھەشاندەنەوہى عەقلى چەقبەستووہ. لىرەدا مەھوى توانىويەتى پاش دىيارىکردنى ئارىشەى پەكخستنى عەقلى و ھەزرى، پايە كانى ئەو ھەزرى دۆگمايانە لە روانگە ئەدەبى و عىرفانىيە كەيەوہ ھەلەھەشېنېتەوہ. ھەرچى بەشى سېيەمىشە «ئاسوى چاوہروانى و روانگەى گەرۆك»، ئەوا تەرخانكراوہ بۆ ئەو شىوازە جوانىناسانە بالانەى كە مەھوى پشتى پىيەستوون بۆ دەربرىنى دونىابىنى و بەرجەستە كەردنى روانگە عىرفانىيە كانى لە بەگژداچوونەوہى عەقلى چەقبەستوو باودا، لە رىگەى دوو تەوہرەوہ؛ ئەوانىش «لادانى دەقى» و «دوورى جوانىناسانە»ن.

۲- چەمكە دامەزرىنەرە كەن

۲-۱- عەقلى چەق بەستوو

مەبەست لە عەقلى چەق بەستوو، داخراڭ و سورانەوہىيە لە دەورى خوددا و نەكرانەوہىيە بە رووى كايە مەعريفىيە ھەمەلايەنە كەن و بەرپەرچ دانەوہى كرانەوہى زانستىيانە دەگەيەنېت. لىكۆلىنەوہ لە بوونى مەعريفە و سنوورە كانى، جگە لەوہى باسماڭ كەرد، تېرامان لە توانايى مرۆف و وردبوونەوہ لە توانايى پەي بردنى بە دىياردە كەن و پىرسىار كەردن دەر بارەى ئەوہى لە خو دەگىرىت كە ئايا لە توانايىدايە بگاتە ھەموو راستىيە كەن؟ ئايا لە توانايىدايە دلىنبايى مەعريفى دەستكەوتت؟ كەنت، فەيلەسوفى دامەزرىنەرە «قوتابخانەى ئايدىيالىزمى ئەلمانى»، دىيارترىن بىرمەندە كە كارى لەسەر چەمكى عەقلى چەقبەستوو و ئاكارە بەدە كانى كەردووہ. كارەكەشى بە

«فلسه‌فه‌ی ره‌خنه‌یی»^۱ ناسینرا، که ره‌خنه‌گرانه ده‌روانیته‌ فیرگه و راراهه فلسه‌فیه‌ی کانی دیکه و باوه‌ره‌کانیان هه‌لده‌وه‌شینیتته‌وه. کانت بو ئه‌م مه‌به‌سته‌ سئ په‌رتووکی به‌م ناوه‌وه نووسیوه: «ره‌خنه‌ی عه‌قلی په‌تی»، «ره‌خنه‌ی عه‌قلی پراکتیک» و «ره‌خنه‌ی ده‌سته‌واژه، یان هوکمدان» (که‌مال، ۲۰۱۷: ۳۵۸).

کانت هه‌ستا به‌ به‌ره‌چه‌دانه‌وه‌ی تیروانینی تاك لایه‌نانه‌ی بیرى دوگمایى که ناوی «دابړان» یان «ره‌وتی یه‌قینه‌ی» لئنا. کانت ئه‌و جوړه مه‌عریفه‌ فلسه‌فیه‌ یا خود گشتیه‌ی که بی‌گومان کردن و لیبیچینه‌وه، مه‌عریفه‌ و زانیاری وه‌رده‌گریت و به‌ توندی ده‌ستی پنیوه ده‌گریت ناونا به‌ «دوگمایى». وشه‌ی دوگما بو ئه‌و که‌سه‌ به‌ کار دیت که ده‌مارگیره‌ به‌رامبه‌ر بیر و بوچوونی خو‌ی و گفتوگوى قبول نییه. به‌و که‌سه‌ ده‌وتریت که‌ بروای وایه‌ خاوه‌نی راستی و راسته‌قینه‌یه. ئه‌مه‌ش وای لیده‌کات که‌ ده‌ستی لینه‌هه‌لنه‌گریت و بیر له‌ بوونی جوړی تری مه‌عریفه‌ و زانیاری نه‌کاته‌وه. له‌ تیروانینی فلسه‌فیدا ره‌وتی دوگمایى باوه‌رداری کویرانه‌ یان یه‌قینه‌ی، بریتیه‌ له‌ وه‌وته‌ی که‌ په‌یره‌وانی وای ده‌بینن که‌ مروّف له‌ تواناییدایه‌ بگاته‌ هه‌موو راستیه‌کان، یا خود راستی ره‌وا به‌ ده‌ست بینیت، یان به‌لای که‌مه‌وه‌ له‌ تواناییدایه‌ ده‌ستی بگاته‌ به‌شیکى زوړی راستیه‌ ته‌واوه‌کان. ئه‌وان باوه‌ری ته‌واویان به‌ عه‌قل هه‌یه‌ و پیمان وایه‌ که‌ توانای مروّف له‌ به‌ده‌سته‌پینانی مه‌عریفه‌دا و له‌ دۆزینه‌وه‌ی راستیدا بی‌ به‌ره‌سته‌ و سنووره. کانت ئه‌م توانادارییه‌ی عه‌قلی له‌ سئ پرسیاردا کورت کرده‌وه: ده‌توانم چی بزائم؟ ده‌توانم چی بکه‌م؟ بو‌م هه‌یه‌ ئومیدی چی بخوازم؟

له‌ به‌رامبه‌ر چه‌مکی «ئازادکردنی عه‌قل» دا له‌ لای به‌یکوون و دیکارت، کانت چه‌مکی ره‌خنه‌گرتن له‌ عه‌قلی داھینا. مه‌به‌ستیش له‌ «ره‌خنه‌گرتن له‌ عه‌قل» زانینی ئه‌و په‌رنسپانه‌یه‌ که‌ بریاردانه‌کانمانی له‌سه‌ر داده‌مه‌زریت. بو ئه‌وه‌ی له‌ کو‌تاییدا بگه‌ینه‌ راستی، به‌لام راستی ره‌ها نا، به‌لکوو ته‌نها راستی ریژه‌یی. بو‌یه‌ ره‌وتی کارکردنی خو‌ی ناونا ره‌وتی ره‌خنه‌یی که‌ پیشاندانی سه‌رچاوه‌کانی مه‌عریفه‌ و مه‌رجه‌کانی هاتنه‌دییان و لادانی کو‌سپ و ته‌گه‌ره‌کان له‌ به‌رده‌م عه‌قلدا له‌ هه‌ره‌ کاره‌ له‌ پیشینه‌کانیه‌تی (کنط، ۲۰۱۳: ۲۷ و ۹۰ - ۹۲). کانت جه‌ختی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ کرده‌وه‌ که‌ خالی ده‌ستپیکى هه‌موو ئه‌و زانیاریانه‌ی له‌ لامانه‌ بریتیه‌ له‌ ئه‌زموونی هه‌ستی. چونکه‌ ئه‌وه‌ی ده‌مانجوولینی و سه‌رچاوه‌کانی «په‌یپبردن» یا خود «هیزه‌ زاناکه‌مان» له‌ لا ده‌هه‌ژینی، به‌ ته‌نها بریتیه‌ له‌ شته‌کان یا خود ئه‌و باه‌تانه‌ی که‌ کاریگه‌ری له‌سه‌ر هه‌سته‌کانمان دروست ده‌کهن. ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌نی که‌ کانت، هه‌روه‌کوو هه‌سته‌گه‌را و ئه‌زموون‌گه‌راکان، پی‌ی واییت سه‌رچاوه‌ی هه‌موو زانیارییه‌کانمان به‌ ته‌نها ئه‌زموونی هه‌ستی بیت، به‌لکوو ئه‌و پی‌ی وایه‌ که‌ زانیاری پیشینه‌ی سه‌ره‌به‌خو هه‌ن که‌ به‌ ته‌واوته‌ی سه‌ره‌خوون و له‌سه‌روی ئه‌زموون و

¹ Critical Philosophy.

هسته‌وه‌ن و پیشیشیان که‌وتوون. کانت ئەم جوړه زانیاریانە‌ی ناوانوه «ترانسیندینتال = به‌رزوه‌ستان»^۱ ئەم زانیاریه‌ پی‌شترانه‌ پی‌ویستن به‌ واتایه‌ی که‌ خاوه‌ن ئەنجامی یه‌ کلاکه‌ره‌ و گشتین و دیاریکردن و تایه‌تمه‌ندی تیدانیه‌ (عبدالجب‌ار، ۲۰۰۳: ۳۱-۳۲ و ۹۰-۹۲).

به‌ پی‌چه‌وانه‌ی دیکارته‌وه‌، کانت پی‌ی وایه‌ ئەم زانیاریه‌ پی‌شترانه‌ بریتی نین له‌ بیره‌ خو‌رسکه‌ کانمان (الأفکار الفطریة) (بیتر، ۲۰۰۱: ۱۰۵). هه‌روه‌ها بریتی نین له‌ رووناکیه‌ خو‌رسکه‌ کان، به‌ لکوو زانیاری له‌ پیشینه‌ یا خود پرهنسیه‌ پی‌شوه‌خته‌ کانتیه‌ کان مه‌رجی سه‌ره‌ کی‌ گشتگیره‌ گه‌ر هاتوو بووه‌ هه‌ستیه‌ کانی له‌ گه‌لدابیت و له‌ ریبه‌وه‌ له‌ ناو عه‌قلدا هه‌موو زانیاریه‌ زانستییه‌ کان دروست بین. له‌و پرهنسیه‌ عه‌قلیه‌ پی‌شینانه‌ی که‌ کانت پی‌ی وابوو له‌ ناو عه‌قلماندا بوونیان هه‌یه‌، دوو وینه‌ی پیشینه‌ن که‌ ده‌یده‌ین به‌سه‌ر په‌پی‌به‌ره‌ هه‌ستییه‌ کانمان و ده‌یانکه‌ینه‌ چوار چی‌وه‌یان. ئەو دوو وینه‌ پی‌شیننه‌ش بریتین له‌: شوین و کات. چونکه‌ شوین وینه‌ی پیشینه‌یه‌ یا خود چوارچی‌وه‌ی هه‌موو زانیاریه‌ کانمانه‌ که‌ به‌هوی هه‌سته‌ کانمانه‌وه‌ ده‌ستمان پی‌ی ده‌گات. کاتیش بریتییه‌ له‌ وینه‌ی له‌ پیشینه‌ یا خود چوارچی‌وه‌ی گشت زانیاریه‌ که‌ ده‌ستمان پی‌ی ده‌گات له‌ ری‌ی هۆشه‌وه‌ یا خود به‌هوی هه‌ستی ناوه‌کیه‌وه‌. چونکه‌ هه‌موو شتی که‌ له‌ ده‌ری عه‌قلمان بیت و بتوانین په‌ی پی‌به‌رین ده‌که‌وینه‌ ناو ئەم دوو چوارچی‌وه‌یه‌، واته‌ چوارچی‌وه‌ی کاتی و شوینی (کنت، ۲۰۱۳: ۲۴ و عبدالجب‌ار، ۲۰۰۳: ۹۰-۹۲). به‌ ده‌رپرینیکی کورتر، کات و شوین دوو فو‌رمی له‌ پی‌شترن و پی‌ش په‌پی‌بردنی هه‌سته‌کی ده‌که‌ون. چه‌مکی له‌ پی‌شتر (Apriori) جگه‌ له‌ شوین و کات، کاتیگوریه‌ کانی (وته‌زا‌کانی) نیو تیگه‌یشتنیش ده‌گریته‌وه‌. له‌ روانگی کانت‌وه‌، کاتیگوری له‌ هیچ ئەزموونیکی هه‌سته‌کیه‌وه‌ په‌یدا نه‌بووه‌ و هه‌ستکردن ناتوانیت له‌ ده‌روه‌ی بیرکردنه‌وه‌ و له‌ نیو دیارده‌ کاندای هۆکار بدو‌زیته‌وه‌. هۆکار چه‌مکی په‌تی و کاتیگوریه‌؛ تیگه‌یشتن به‌سه‌ر ئەو رووداوانه‌دا ده‌یانسه‌پینیت که‌ به‌دوای یه‌ کدا دین و یه‌ کدی ده‌هیننه‌ کایه‌وه‌ (که‌مال، ۲۰۱۷: ۳۶۰). به‌م پی‌یه‌ مه‌عریفه‌ له‌لای کانت له‌ دوو ره‌گه‌ز پیک دیت:

فینومینه: ئەوه‌ی که‌ هه‌ست بو‌مان ده‌گوازیته‌وه‌ (المادة - عالم الظواهر Phenomena).

نومینه: ئەوه‌ی له‌ ناوی عه‌قلماندا هه‌یه‌ که‌ بریتییه‌ له‌ پرهنسیه‌ پی‌شتره‌کان (الصورة - عالم الشيء في ذاته Noumena).

فینومینه و نومینه دوو لایه‌نی جیاوازن. له‌ گه‌ل ئەمه‌شدا کانت له‌ یه‌ کدیان دانابریت و په‌یوه‌ندیاریان ده‌گات. بو‌ ده‌رخستنی په‌یوه‌ندییه‌ کان چه‌ند به‌لگه‌یه‌ کی هیناوه‌ته‌وه‌ که‌ له‌ سه‌ر ئەو بنه‌مایه‌ راده‌وستن. گوايه‌ جیهانی دیارده‌ کان له‌ ئەزموونی مرؤفدا ئاماژه‌ بو‌ ئەو جیهانه‌ ده‌گات

^۱ (ترانسیندینتال - transcendental) بنه‌مای وشه‌ که‌ لاتینییه‌ و به‌ واتای ژوو‌رکه‌وتن، سه‌رکردن و به‌رزوه‌ستان ده‌به‌خشیت. پروانه: فه‌لسه‌فه‌ی کانت (په‌راویزی ل ۴۰: ۵۴).

که دەرناکهویت و ههستکردن نایگاتی. ئەوهی دەرکهوتوو، دیاردەیه و ناماژە بۆ لایەنی دەرناکهوتوو لەو دیوی خۆیەوه دەکات. هەرەها دیاردەکان دەگۆڕین و خەسلەتیان وەکوو خۆیان نامیننەوه؛ قەبارە و رەنگیان دەگۆڕیت و لە شویندا دەجووڵین. لەو دیوی ئەم گۆرانکاریانەوه راستەقینەیهک هەیه که گۆرانی بەسەردا نایەت و بەردەوام وەکوو خۆی دەمیینتەوه (کەمال، ۲۰۱۷: ۱۹)

گەر ماده بەرجەستەکەری بوونیکی دەرەکی ناو جیەهانی دەرەوه بیت، ئەوا وینەکه پەرنسیپییکی پیشتری ناوهکی بەرجەستە دەکات. ئەرکی رەخنەیی مەعریفەش بریتی دەبیت لە کارکردن لەسەر روونکردنەوهی ئەوهی لە دەرەوه بۆمان دیت و ئەوهی ئیمە دەرخەینە سەر بووه هەستیهکان، لە وینەکان یا خود لە پەرنسیپە پیشترەکان یا خود قالبە پیش ئەزمونەکان. بۆ نمونە: من لە رینگەیی ههستکردنەوه رەنگ و قەبارەیی میزەکەیی نیو ژووورەکەم دەبینم و دەستەواژەیهکی وەکوو «میزەکە سپی و چوارگۆشەیه» دروست دەکەم. بەلام دەستەواژەیهکی وەکوو «جیەهان سەرەتای هەیه» بەم جۆرە دروست نابیت. چونکە راستی و ناراستی ئەو دەستەواژەیه بە ئەزمونی هەستەکی تاقی ناکریتەوه و ناسەلمینریت. خودی دەستەواژەکەش لە ئەزمونی هەستەکییەوه سەری هەلنەداوه. زانین سەبارەت بەو راستییەیی لەم دەستەواژەیهدا دەبراو، بۆ «هۆش = عەقل» دەگەریتەوه و پەتییه؛ واتە هیچ بنەمایەکی هەستەکی نییه و پیش ههستکردن دەکهویت (کنط، ۲۰۱۳: ۲۴ و کەمال، ۲۰۱۷: ۱۵-۱۶).

۲-۲- هیرمینییوتیکا

رەگ و ریشەیی هیرمینییوتیکا^۱ دەگەریتەوه بۆ ئەرستۆ که جگە لە کتیبی هونەری شیعەر لە ئەراگۆندا تیزیکیی مەزنی لەسەر زاراوهی «هیرمینییوتیکا» نووسی. بەکارهینانی زاراوهی هیرمینییوتیکاش لە سەردەمی نویدا بۆ پەرۆکی نەینیی هیرمینییوتیکا لە ۱۶۵۴-ی دانوستەر^۲ دەگەریتەوه. هەرچی پیشکەوتنی میژوویی هیرمینییوتیکاش ئەوا پەپوهستە بە پەرتووکی رافەیی سەرەکی بۆ سەردەمی نوێ - ۱۷۶۴-ی جوهان ئۆگست ئەنستە^۳ که پەرتووکیکی باوەرپیکراو بوو. شلەیماخەر^۴ رووبەرۆوی ئەو پەرتووکه بووهوه کاتیک بە تیروانینیکی نوپیهوه لە هیرمینییوتیکای کۆلییهوه و یەکەم توێژەر بوو هیرمینییوتیکای لە لاهووتەوه گواستەوه بۆ ناو کایەیی

¹ Hermenyutiqa.

² Danustr.

³ Johan Auguste Ernsta.

⁴ Friedrich Seheiermacher (1768-1834)

ئەدەب و رەخنەى ئەدەبى. ئەو ھى بە تەكنىكىكى وەرگىرانى دەقى دادەنرا، لەلای شلەيماخەر بوو بە پرنسپىك بۆ تىگەيشتنى گشتى (ويليك، ۲۰۰۰: ۶۲ و ۶۹).

دەكرىت پىناسەى ھىرمىنىۋىتىكا بىكەين بەوھى برىتىيە لە كۆمەلىك زانىارى و تەكنىك، كە بوار دەدات ھىماكان بەئىرنىنە گۆ و وتاكانى بدۆزىتەوہ (آرون، ۱۴۹۹ھ - ۲۰۱۲: ۱۲۵۳). بابەتى تىگەيشتن لە گرنگىرەن ئەو بابەتەنە بوو كە ھىرمىنىۋىتىكا كارى لەسەرى كرد. ئەم گرنگىدانەش لەلای ھىرمىنىۋىتىكارە كۆنەكان و نوپىيەكان دەبىنەن، ھەر لە ھىرنىش يۆھن زىدلەر^۱ و يۆھان مارتىن كلادنىس^۲ و فەردرىك شلەيماخەر و فيلھىلم فۇن ھەمبولت^۳ و يۆھان گوستاف درۆىزن-ھوہ بۆ فيلھىلم دەلتاى^۴ و ھایدىگەر و گادامىر و پۆل رىكۆر. ھەر لە گۆشەنىگای چەمكى تىگەيشتنەوہ، شلەيماخەر پىناسەى ھىرمىنىۋىتىكا دەكات كە برىتىيە لە ھونەرى تىگەيشتن. ھەمان پىناسە لەلای گادامىر دەبىنەن كاتىك واى بىنى كە ئاسۆكانى ئەوسا و ئىستا لە ناو تىگەيشتندا ئاوتتەى يەك دەبن. دەلتالىش دەلىت ھىرمىنىۋىتىكا ھونەر و زانستى تىگەيشتنى تەئوبلە. ھەر بۆيە دەلتاى پىي واىە كە ھىرمىنىۋىتىكا ھەلقوللوى كاپەكانى زانستە مروپىيەكانە و تىگەيشتن و تەئوبل دەكاتە بابەتىكى شىكارى-مەرىفى. نىك لەم تىروانىنەش پۆل رىكۆرى فەيلەسوفى فەرەنسى لە بوارى ھىرمىنىۋىتىكا دەلىت: ھىرمىنىۋىتىكا تىورى كىدارەكانى تىگەيشتنە لە چوارچىوہى پەيوەندى نيوان تەئوبل و دەقەكانەوہ (حامد، ۲۰۱۴: ۸ و ۱۳-۵۶ و ۸۳).

۳- رەخنەى عەقلى باوى چەقبەستوو

رەخنەى عەقلى چەقبەستوو لە تىكىستە شىعربىيەكانى مەحويدا، لە دوو ئاستى سەرەكىدا خۆى دەنوئىت:

۳-۱- دەرکەوتەكانى عەقلى چەقبەستوو

دەرکەوتەكانى عەقلى چەقبەستوو لە شىعرى مەحويدا، گرىدراوى واقعى ژياوى خۆيەتى. بەلام واقىيىكى دانەبراو لە ئىستاي ئىمە، كارەكتەرە سەرەككىيەكانى ئەو سەردەمە پىكەپىنەرى بوارەكانى ئەم تەوہرەن، كە دەكرى كورتىيان بىكەينەوہ لە واعىز و زاھىد و سوڤى و شىخدا. مەحوى

¹ Johann Heinrich Zedler.

² Johan Martin Kladenius.

³ Wilhelm von Humboldt.

⁴ Wilhelm Dilthey.

کرداری ئەمانەى خستۆتە بەر تیشکی رەخنەى عەقلەو. بۆ ئەم مەبەستە مەحوى پەردەى لەسەر چەق بەستووبى مادى و مەعنەووبىە كانیان لادەدا:

لا لغاوى واعيز ئەمرو مەد ئەدا، دەم پەر لە کەف
 ریشى قیروسا، کتیبى وەعزە کەى بوو بەر تەرەف
 زاهید و سۆفى بەشەر هاتن لەسەر تەزویر و شەید
 خیری رەندانە خودا کا بەر تەرەف بی هەر تەرەف
 (مەحوى، ۱۸۳۷: ۲۱۶)

رەخنەى مەحوى لەسەر هەر دوو لایەنى مادى و مەعنەوى، «رۆخسار و دەمى گەرم داھاتو و ریشى واعیز» کە ئاماژەن بۆ ناکارامەیی و بى توانایی لە پیشکەشکردنى وتارداندا، لە گەل «ئاست نزمى زانیاریى واعیز» کە بوونى کتیبى وەعزە کەى بە دەستیەووە ئاماژەىە بۆ تەنکی ئاستى رۆشنییری کە پشت بە تەنھا کتیبیک دەبەستیت لە وەعز دانا، بە ئاماژەى ناساندن کە کتیبى وەعزە کەىە. گەرفتی گەورەى ئەم بە ناو واعیز و زاهیدانە ئەووە بوووە کە دووچارى عەقلىکی داخراو بوونەتەو، بى ئەوہى هەست بەو داخراوى و چەق بەستووبىە بکەن:

واعیزم پەرسى، یەکی شوخانە جوابى دامەووە
 وەعزى چى؟! سەرلنگە دەستارى کرەى دەستارى هات
 شیخ و تورپەهەى میزەر و نەقل و نوقوولى هیچ و پووچ
 من بە تورپەهەى یار ئەسیرم، ئەو بە کۆلى تورپەهات
 (مەحوى، ۱۸۳۷: ۸۲)

لە سۆنگەى بە گۆزداچوونەوہى دیاردەى عەقلى داخراودا، مەحوى لە شیعەرە کانیدا لە زۆر ئاستدا و بە زەقى پەردە لەسەر لایەنى رۆوکەش کارى دەستەىەك لادەدا کە خویان بە رینمایى کەر ناساندووە. ئەمانە لە ناو کۆرى زیکرەکاندا سەر وەك دەستار دەجولینن و ناخیان چۆلە لە جەوہەرى عیرفانى راستەقینە. لەبەرى ئەوہى واعیز و شیخ کەسانى خاوەن ہزرى کراوہ بن، کە چى بە پیچەوانەوہ بوونەتە سەرچاوەى دۆگمەبى و داخراو و نایە کانگیری کردار و گوفتار، بۆیە راشکاوانە دەلى: شیخ و میزەرى خرى سەرى و ئامۆزگارى کردن و قسەى زانیان و پیاوچاکان گێرانەوہبیم هەموو لەلا هیچ و پووچە. چونکە هیچی لە سەرچاوەى راستیەوہ هەلنەقولاًوہ. راست ئەو خوڤشەوہیستەىە کە لە دلى مندایە کە منى دیلى زولف و مووی ئەملاولای ناوچاوانى یار کردووە، نەك ئەو تورپەهات و شتى هیچ و پووچ و ئاوە کییانەى کە بوون بە بار و چوونەتە کۆلى ئەو (مەحوى، ۱۸۳۷: ۸۲). ئیتر کار دەگاتە ئەوہى ئەو خەلکەشى کە بە دەور ئەو جۆرە بە ناو واعیز و شیخانەدا کۆبوونەتەوہ، دونیاپەرست بن، تەنھا ناوى خودا بۆ سویندخواردن بە کار بەینن، لە هەلسوکەوتى ژيانى رۆژانەیاندا رەنگ نەداتەوہ:

لەم بەحرى فیتنە بەلکی نەجاتت بدا خوودا
 داوینى یا خوا بگرە، بەردە ناخودا
 بى کەس منم، کەسى لە زوبانم بگا نییە
 هەمدەم خودا نەناسن و دەم پەر لە یا خودا
 هەرما بە دادى ئەهلى وەفادا بگا خودا
 عەهد و وەفایە سوخرەبى بەد عەهدى و جەفا

رەخنىدى عەقلى چەق بەستور | ۱۴۳

غەبرى ئەمە كە سوپىدى پىن بىخون و بەس قوربانى ناوى، ناوى لە ناوا ئەمە خودا (مەھوى، ۱۸۳۷: ۳۷)

ئەم سوپىد بە درۆ خواردەنە دەچىتە خانەى درۆكردنەو بە پىن تىروانىنى كانت؛ چونكە درۆكردن لە كۆتايىدا برىتییە لە بەجىنەگەياندى ئەو پەيمانەى سوپىدخۆر راشكاوانە يان ناراشكاوانە بە بەرامبەرى دەدات، سەرچاوەى ئەم بە جىنەگەياندىش كورتىنى و بە ھەند وەرەنەگرتنى خود و بەرامبەرى ئەوى دىكەيە (درىدا، ۱۶: ۲۰: ۶). تىروانىنە رەخنىيە كانى مەھوى لەو چىنە لە وەو سەرچاوەى گرتووە كە ئەوانە دووچارى دەردى ناراستگۆيى بوونەتەو؛ لە پروكەشدا شتىك بوون و لە كردار و جەوھەردا شتىكى تر، بۆيە مەھوى روو دەكاتە زاھىد و پىن دەلى وەرە روويەك بكە رىگاي عىشق، وەنەبى خوداوەند تەنھا رىن ئەوانە بدا كە كەسن، رىگاي خودا؛ رىگاي عىشق جىن تۆيشى تىدا دەبىتەو:

زاھىد وەرە روويى بكەرە بارەگاہى عىشق
بەو تاعەتە كە بۆ ئەم و ئەويە، بەھەشتى وىست
عالى جەنابە، وانىيە ھەر رىن بدا بەكەس
زاھىد ئومىدەوارە بە ئەجرى رىا رىاض
(مەھوى، ۱۸۳۷: ۱۸۹)

ئىتر ئەمە بوو تە ھوى ئەوھى لە ناو كۆمەلگەدا راستگۆيى و وەفا و كەسى ھۆشمەند و مەردايەتى كەم بىتەو و بىتە شتىكى دەگمەن:

مەسەلى عەھد و وەفا وەك مەسەلى عەنقايە
بە دوو بەيتى غەم و دەردى دل ئەگەر بىنمە عەرز
بە ھەموو دەم لە سەدەد باس و قسەى ئەو دەمە دام
بە ھەددى بىن ئەدەبى باو، لەمەولا سەبىد
پىاوھەتى باسى لە كەس مەكە، ئادەم بوو قات
كەسى وا عەرزى كرىن خۆ نىيە، مەھرەم بوو قات
كە دەمى باسى بكەم، كەس نىيە، ھەمدەم بوو قات
پەكى راوى بكەوئى كەلبى موعەلەم بوو قات
(مەھوى، ۱۸۳۷: ۹۶)

جگە لەمە مەھوى رەخنى توندى ئاراستەى دىمەن كارى و رووخسار پەرىستى و پروكەش كارى زاھىد و سوڧىيە كانى سەردەمى خۆى كردووە، كە بەرھەمىكن لە بەرھەمە كانى چەق بەستوويى عەقلى (مەھوى، ۱۸۳۷: ۲۵۰).

مەئلووفە زەوقى زاھىد ئەوئەندە بە تامى نىسك
كە شىخ و واعىز و سوڧى بە جەننەت بەن گەد و گىپال
بىگانە ماوہ شەممى لە نەشئەى خىتامى مىسك
دەبى ئەمسالى ئىمە بۆ جەھەننەم بەن سىرو سىپال
(مەھوى، ۱۸۳۷: ۲۴۴)

لە رىگەى ئەم دەرختەنى مەھوىيەو تىدەگەين كە رىاكارى و قوولنەبوونەو لە كايە مەعرفى و ئاكارىەكان بەرھەمى عەقلى پەك خراون. تەنھا چارەسەرى ئەو جۆرە دەردانە و تاكە رىگەى بەرەو پىشچوونى كۆمەلگا برىتییە لە كاركردن لە سەر ھۆشيارى، كە رەگەزىكە لە رەگەزە كانى عەقلى زىندووى كاركەرى بىر كەر. كورتىنى و دونىاپەرىستى يەككى ترە لە كايانەى مەھوى

کاری له سەر کردوو و به بهرهمی عهقلی چهق بهستوو داناوه. ئەم رهههندهش به قوولی له قهسیدهی مهخلوقدا دهبینین:

ئەوی ئەمڕۆ به دەوری تهختیا به لهلهلهی مهخلوق
 به پهل پهل کردنی سبھی ئەگەر ببوا به باوهریان
 به دەوری نه عشییا سبھی دهبینی وه لوه لهی مهخلوق
 ده بوو قهت بهم حهده نه بوا به بۆ دنیا په لهی مهخلوق
 به ئاوی تیگه یشتین ئیمه دنیا، هەر سه رایی بوو
 هه موو ده شچن به خنکان و له وشکیشه مه لهی مهخلوق
 (مه حوی، ۱۸۳۷: ۲۲۱)

لیره دا گرتی عهقلی چه قه بستوو، گرتی کورتی تیروانین و توانه وه یه له ناو کۆره وی ئاپۆره دا. هه مو ان هه لپه ی به ده سته ینانی ده سته که وتی مادی وای لیکردوو عه قلیان وابه سستی ئەمڕۆ بن و هۆشیا ریان به رامبه ر بوونی راسته قینه له ده ست بدن که سبه یینی به واته رۆژی دوایی. هه مو ان شوین سه راب ده که ون به نیازی ئاو، که چی له وشکیدا گیان له ده سته ده ن و ده مر ن. بۆ دروستکردنی هۆشیا ری به رامبه ر ژیان و تیگه یشتن له سروشتی کورت خایه نی؛ مه حوی رووبه ریکی گه و ره ی تیگه سته کانی بۆ ئەم به رچاو روونیه ته رخان کردوو. قه سیده ی «له رۆژی هه لدرای» به ته وای بۆ ئەم مه به سته ته رخان کردوو و له ریگه ی چه ندین وینه ی شیعی به وه به رجه سته ی ئەو کورتخایه نییه ی ژیا نی دویای کردوو، بۆ ئەوه ی خوینه ر روونتر له سروشته گه رۆکه پر بزاته فه وتینه ره که ی ژیان تیگات. چونکه ره هه نده مه عنه و بیه کان چه ندیک به رجه سته بکری ن به ره هه نده مادی به رده سته کان، هینده قوولتر ده توانیت په یوه ندی له گه ل وه رگدا به سستیت و کاریگه ری له سه ر دروستبکات. چونکه گه شه و هۆشی مرۆف ده رها ویشه ی ئەو ژینگه مادیه ن که مرۆف تیایدا ده ژی:

له رۆژی هه لدرای ئەم کۆنه خه میه ی تان و پۆ شینه
 ده بینی جیه ک ئەمڕۆ به زمی عه یش و باده نۆشینه
 له کێ پرسم دلێ بۆ پر له خوینی حه سه رته یاقووت؟
 سه فای سافی جوانی رۆبی و دوردی ده ردی پیری هات
 کوری بی، تا سه ر ئەم دایه ی زه مانه مه مکی که س نادات
 له سایه یدا شه رایی به زمی عو شه رت گری به جۆشینه
 سبه یینی زوو زه مانه وه زعی گۆریوه، له نۆ شینه
 عه زاپۆشی چییه و کبیه، جلی پیروزه بۆ شینه!
 خوماری ماوه به س ئەمشه و له باده ی به زمی دۆشینه
 که سه عیه شیری شه فقه ت (مه حوی) له م شیره دۆشینه
 (مه حوی، ۱۸۳۷: ۳۲۴-۳۲۶)

مه حوی ده سته یکی ژیا نی دویای به سته وه به هه لدانی یان خو لقا ندی ئاسمانی شین و پاشان وینای کردوو به «کۆنه خه میه ی تان و پۆ شین»، خو شی و رابواردنی ژیا نیشی وینا کردوو به «باده نۆشین». کار گه یشتوه ته ئەوه ی بی گیانی شی هینا وه ته ناو کایه هۆشداریه که یه وه و وه ک هۆشداریک مامه له ی له گه لدا کردوو: «جلی پیروزه بۆ شینه». کۆتایی هاتنی گه نجیتی و خو شی ژیا نیشی به «دورد» واته به خلته ی بنی پیا له ی شه راب وینا کردوو. واته سه رها ت و جوانی ته مه نی به پالاوته و ده ردی پیری و به ره و کۆتای رۆشتنی ته مه نیشی به خلته و یاده وه ره کانی لاویشی به

خومار و سه‌رئیشه‌یه‌کی پاشماوه‌ی لاجوونی سه‌رخووشی که به مه‌یخوره‌وه ده‌مینیته‌وه وینا کردوو. زه‌مانه‌ش که ره‌ه‌ندیکی ره‌های نابهرجه‌سته‌یه، له ریگه‌ی گریدانی به دایکه‌وه به‌رجه‌سته‌کراوه. له‌بری ئه‌وه‌ی راسته‌وخۆ بلی دنیا تا سه‌ر بۆ که‌س نابیی و با که‌س پیی نه‌بی بایی، پشتی به وینه‌ی شیعی به‌ستوو و بۆ به‌رجه‌ستکردنیشی کرداری شیردانی به‌کار هیناوه له ناو کایه‌کاتی و شوینیه‌که‌یدا. هوکاری ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه ده‌گه‌ریته‌وه که «دیارده‌کان له نیو کات و شویندا خویمان بۆ ئه‌زموننی هه‌سته‌کی ده‌رده‌خه‌ن» (که‌مال، ۲۰۱۷: ۱۷). ئه‌م به‌کاره‌ینانه هونه‌رییه له پشتییه‌وه مه‌به‌ستیکی قوول هه‌یه، که خوئی له باش دواندنی وه‌رگردا ده‌بینیته‌وه بۆ به‌هیزکردنی پردی په‌یوه‌ندی له‌گه‌لیدا. چونکه چه‌ندیکی خوینهر له ریگه‌ی ژینگه‌ی ژیاوی خویه‌وه بدوینریت. هینده جوانتر له چه‌مکه مه‌عریفی و ئیستاتیکاییه‌کانی تیکست ده‌گات.

۳-۲- هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی عقلی چه‌به‌ستوو

له پیناوه به‌ریاکردنی به‌رچاووونی و رزگارکردنی عقلی تاك و کومه‌لگه له دوگمایی، مه‌حوی پاش ئه‌وه‌ی پیکه‌ینه‌ره‌کانی عقلی چه‌به‌ستوو دیاری ده‌کات، هه‌ولیی هه‌لته‌کاندن و هه‌لوه‌شانده‌وه‌یان ده‌دات. چونکه ئه‌و پیی وایه گه‌ر سه‌رچاوه‌ی ئه‌و چه‌به‌ستوو‌یه تیکنه‌شکینریت، به هه‌یج شیوه‌یه‌ک به‌ره‌و پیشچوون نایه‌ته‌ئاراهه. ئه‌م تیروانینه‌وای لیکردوو هه‌یرشی توند بکاته سه‌ر سه‌رده‌سته‌کانی عقلی چه‌به‌ستوو‌ی سه‌رده‌می خوئی که بریتین له زاهید و سوّفی و شیخ. خو به‌که‌م زانین و دونیا‌په‌رستی، ئه‌و هوکاره سه‌ره‌کییه‌یه که وا له هه‌ندیکی که‌س ده‌کات عقلی خوئی له پیناودا بچووک بکاته‌وه و مروّف‌بوونی له به‌ده‌سته‌پینانی به‌رزه‌وه‌ندی خوازیدا کورت ده‌کاته‌وه، وه‌ک چۆن ئه‌م تیروانینه به‌دیاری له ده‌قی «بۆ پاره‌هه‌یفه» دا ده‌بینین:

بۆ پاره‌هه‌یفه‌ خو ده‌که‌یه پوولی نارهاج بۆ پارۆیکی نان ئه‌سه‌فه روو ده‌که‌ی به‌ساج
ریی دا له قاپییا بمرم، پیشی سه‌ر سه‌رم نا، وا گه‌دا ده‌بی به‌خوداوه‌ندی ته‌خت و تاج
(مه‌حوی، ۱۸۳۷: ۱۲۶)

مه‌حوی لیره‌دا تواناداریی زمانه‌وانی خوئی به‌گه‌ر خستوو و هاتوو ئه‌وه‌ی به‌دوای پاره‌دا ده‌گه‌ری به‌پاره‌یه‌کی بی ره‌واجی داناوه. ئه‌وه‌ی هه‌ر له هه‌ولیی نان بی، شه‌رمه‌زار ده‌بی و رووی له ناو کومه‌لدا وه‌ک ساج ره‌ش ده‌بی. به‌ختیاریی راسته‌قینه‌لای مه‌حوی ئه‌وه‌یه که مروّف له پیناوی خواستی پیروزی خویدا تیبکووشی، نه‌ک عقلی خوئی بداته ده‌ست عقلی به‌رزه‌وه‌ندی خوازیه‌وه (مه‌حوی، ۱۸۳۷: ۱۲۶). هووشیاری به‌رامبه‌ر به‌خود، کایه‌یه‌کی تره له و کایانه‌ی که

مه حوی له رپیهوه رووبهرووی چهق بهستوویی عهقل بووتهوه. له تیروانینی مه حویهوه که مروڤ توانی به ئاگا بیت له کهم و کوژی خوی، هوشیار بوو بهرامبهر چه مکه دهق بهستووه کان، ئەوا ئەمه ده بیته مایه ی رزگار بوونی له کوټ و بهندی چهق بهستوویی، چونکه بهر ه و پیشچوون و کرانه وه و داهینان وابهسته ی هوشیاری مروڤ و زانینی توانا کانی خوده:

چ بکه م نه ئه و که سه م که که سم بی له لا به که س
خوشم نه گه یه مه ئه و که سه ئه و من بکا به که س
گه ر ئیشی رۆخته، که نه بوو که س به دهسته وه
دهست هه لگره له رۆح و مه به ئیلتیجا به که س
(مه حوی، ۱۸۳۷: ۱۸۷)

لیره دا ئه و سه نته ری چهق بهستوویی تیکده شکینیت گه ر خودی خۆیشی بیت، چونکه ئه و جگه له والا کردنی ده رگای دانپیدانان و ده ر خستنی که م و کوژی خوی، گه ر باز نه ی چه قبه ستن و چهق بهستووی خۆیشی بی نایه یلی و بهر په رچی ده داته وه. به خۆی ده لی، ته نانه ت بو مه سه له یه کیش که په یوه ندی به گیانته وه بی، ئە گه ر که سیکت ده سگه ر نه بوو له خۆیه وه به فریات بگات، تۆ ده ست له گیانی خۆت هه لگره، ئە وه با شتره له وه په نا به ریته بهر که سیکت که له وانیه ده ست به رووته وه بنی (مه حوی، ۱۸۳۷: ۱۸۷). دیارترین ئاستی هوشیاری خود له لای مه حوی خۆی له م دان پیدانه دا ده بینیته وه. ئە و خۆی به پاک و بیگه رد و گه وره و زانا نانسینی، سه رچاوه ی ئە م بهر چا وروونیه شی هوشیار بوونیه تی بهرامبهر به خودا و به خود و بوون:

له روو سووری عیبادت لام و روو زه ردی خه جاله ت مام
به ناوی سیوی ناوم باغه وان و من به هی ده گرم
شوکر هوشیاره مه حوی، تیده گا دنیا خه راباته
که به دمه ستی بکا ئە هلی، خراپه ی بوچی لی ده گرم
(مه حوی، ۱۸۳۷: ۲۶۱ - ۲۶۲)

چه مکی هوشیاری له لای مه حوی ره گی دا کوتا وه. گه ر بیت و بمانه ویت نه یینی عه قل کراوه یی مه حوی بزانی، ئە وا بیگومان سه رچاوه که ی هوشیاریه. هوشیاری بهرامبهر به ژیان و بهرامبهر به ته من و بهرامبهر به ئە و دنیا. ئە م جو ره هوشیاری و عه قل کراوه ییه وای لیکردو وه حه ق ویست و حه ق بیژ بیت و سل له وتنی نه کاته وه:

به حه ق هه ر حه ق، به ناحق ناحه قم وتووه له رۆژی بووم
وه کوو مه نسوور ئە گه ر بی شمکوژن نا که م له حه ق لاده م
(مه حوی، ۱۸۳۷: ۲۷۰)

له و تا که به یته دا چوار جار وشه ی حه ق دووباره کراوه ته وه. هه موو دووباره کردنه وه یه کیش گرنگی دووباره کراوه که ده رده خات. به جیگه یانندی حه ق ویستی ئاسان نییه، ته نها که سانی عه قل کراوه و خۆته ر خانکه ر بو بهر جهسته کردنی ده توانن پی هه لسن. لیره دا ده قه که ناراسته و خۆبانه ئه و په یامه مان پیده لیت که حه ق بیژی و حه ق ویستی عه قلی کراوه و خۆبه ختکردنی ده ویت. بو ئە و مه بهسته ش مه حوی ئیبن عه ره بی و مه نسوور وه ک ره مزیککی ئە و خۆبه ختکردنه به کاره یناوه.

لیروهه مه‌حوی کانت‌ئاسا گرنگی ده‌دات به تیگه‌یشتنی گشتی (کنط، ۲۰۱۳: ۱۰، ۲۶۱ - ۲۶۲). به مرؤف‌ئاسایی و به راستی و راستگوویه‌که‌ی ئه‌مه‌ش وای له ده‌قه‌کانی مه‌حوی کردووه، ده‌قیکی دژ به چه‌ق‌به‌ستوویی بیت، هه‌ر ده‌م په‌خنده له خو بگریت پیش ئه‌وه‌ی په‌خنده له واقعی داته‌پیو بگریت.

گوپینی ره‌وتی سو‌فیگه‌ریی باو و دوور‌که‌وتنه‌وه له زیاده‌ره‌وی، یه‌کیکی تره له و کایانه‌ی که مه‌حوی به‌چا‌وروونی تیدا به‌رجه‌سته‌کردووه و مه‌به‌ستی بووه ته‌وژمیکی لاده‌ری ناوی ره‌وتی سو‌فیگه‌ری پی راست بکاته‌وه. ئه‌م په‌هه‌نده قووله‌ش له تیگه‌ستی (تیگه‌یی) دا ده‌بینین، که تیایدا ده‌لیت:

با حقیقی بی، له بو مه‌نسور «أنا الحق» حقه نییه شیتیه، مه‌جنون ئه‌گه‌ر بی نازی له‌یلا بی بکا (مه‌حوی، ۱۸۳۷: ۵۱)

مه‌حوی ئاماژه بو ئه‌وه ده‌کات که مه‌جنون چه‌ندیگ عاشق بیت، نایه‌ت بللی من له‌یلام و نازی له‌یلا ناکات؛ گه‌ر بیکات، که‌س لیی وه‌رناگریت، هه‌رچه‌نده ناویشی مه‌جنون بیت. ئیتر مه‌نسوری هه‌للاج چۆن ده‌توانیت بانگه‌شه‌ی «أنا الحق» بکات. ئه‌مه‌ یه‌کیکه له و چه‌مکانه‌ی که مه‌حوی مه‌به‌ستی بووه له ریگایه‌وه چاکسازی و راستکردنه‌وه ئه‌نجام بدات له ناو هزری ته‌وژمیگ له ته‌وژمه‌کانی ره‌وتی سو‌فیگه‌ری که دووچاری لادان و خو‌یه‌کسانکردن بوو بوونه‌وه به خودایان. ته‌نانه‌ت سنووری ئه‌وه‌ی کانت ناوی لینا «چه‌مکی له پیشتر و ترانسیندینتال» تیپه‌ریین. له پیناوا راستکردنه‌وه‌ی ئه‌م باره‌ خواره‌دا، مه‌حوی دوو ئاراسته‌ی گه‌وره‌ی پیکه‌وه گریدا؛ ئه‌وانیش عیرفان و ژیان‌دۆستییه. هه‌ر دووکیانیشی له ناو ئه‌ده‌بدا تانه‌وه. ئه‌ده‌بی کرده ئه‌و بواره‌ی که له یه‌ک کاتدا هه‌م ده‌ربرین بیت و هه‌م پرۆژه‌ی چاکسازی و هه‌م پیشکه‌شکردنی جوانی و ژیان‌دۆستی بیت. ته‌نانه‌ت مه‌حوی خودی خو‌ی کاتیک دیته‌سه‌ر ده‌ربرینی سۆز و خو‌شه‌ویستی بو پیغمبه‌ری رابه‌ری (د.خ) له قه‌سیده‌ی «و صلی الله علی» هیچ جو‌ره‌ لادان و زیاده‌ره‌وییه‌ک ئه‌نجام نادات:

«و صلی الله علی» ئه‌و به‌حری نووری عیلم و عیرفانه که ده‌رکی غه‌وری ناکا «غیر علم الله سبحانه»
«و صلی الله علی» ئه‌و چه‌زه‌ته‌ی ساحیب که‌مال‌ته که ئه‌علا موعجیزه‌ی، قوربانی بم من، نووری قورئانه
چرايه‌ک نووری بیچوونی مومیددی بی، ده‌بی وا بی چرايه‌ک ده‌ستی قودره‌ت خو‌شی کا، بو تا ئه‌به‌د مانه
(مه‌حوی، ۱۸۳۷: ۲۶۴ - ۲۶۹)

گه‌ر سه‌رنج بده‌ین له‌م نموونه‌یه و ته‌واوی قه‌سیده‌که، ده‌بینین به شیوازیکی ناراسته‌وخو هه‌موو پایه‌کانی زیاده‌ره‌ویی تیگه‌شکاندووه. چونکه ده‌قه‌که پرواوپره له یه‌ک‌تاپه‌رستی، هیچ جو‌ره ئاماژه‌یه‌کی تیدا نییه که هاواری له پیغه‌مبه‌ر (د.خ) کردبیت، یان وه‌کو زاتیک یا خود وه‌ک سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌م ته‌ماشای بکه. گه‌وره‌یی و مه‌زنی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) ده‌به‌ستیته‌وه به خودای

گه‌وره‌وه، هه‌موو سه‌رچاوه‌ی نووره‌که‌ی و تواناداریه‌که‌ی ده‌به‌ستیتته‌وه به نووری سه‌ره‌کییه‌وه که خوی گه‌وره‌خویه‌تی (نووری بیچوون / بی‌هاوتایی).

۴- ئاسۆی چاوه‌روانی و روانگه‌ی گه‌رۆک

گژداچوونه‌وه‌ی عه‌قلی چه‌ق‌به‌ستووی باودا پشتی به کۆمه‌له‌ شیوازیک‌ی ئیستاتیکایی بالا به‌ستووه که خۆی له چه‌مکی ئاسۆکانی چاوه‌روانیدا ده‌بینیتته‌وه. له بنه‌مادا چه‌مکی ئاسۆی چاوه‌روانیی راسته‌وخۆ گرێدراوه به کارلیکی نیوان ده‌ق و خوینه‌ر و وه‌رگه‌وه. ئەم کارلیکه‌ش بنچینه‌ی هه‌موو خویندنه‌وه‌یه‌که‌ بۆ هه‌موو کارلیکی ئەده‌بی. ئیستاتیکای وه‌رگرتن که میتۆدیک‌ی ره‌خنه‌یی پاش مۆدیرنه‌یه، درێژه‌ پیده‌ره‌ی هیرمینۆتیک‌ی ئەلمانیه‌ی و له ناو قوتابخانه‌ی «کۆنستاس»دا له ئەلمانیا له‌سه‌ر ده‌ستی دوو دیارترین توێژه‌ری ئەو قوتابخانه‌یه‌که‌ یاوس و ئایزه‌رن سه‌ری هه‌لدا. یاوس به‌ پێویستی ده‌زانیت لیکۆلینه‌وه‌ی کاره‌ ئەده‌بیه‌کان چه‌ق نه‌به‌ستیت له‌سه‌ر ده‌ق، به‌لکوه‌ به‌ هه‌مان په‌له‌ی گرنگیدان به‌ ده‌ق، پێویسته‌ گرنگی بدریت به‌ هاتنه‌وه‌لام و ئەو شوین په‌نجانیه‌ی ده‌قه‌که‌ له‌سه‌ر خوینه‌ر به‌ جیی ده‌هیلیت (ئایزه‌ر، د.ت: ۱۲).

توانستی کاریگه‌ری به‌جیشه‌پشتنی هه‌ر کارلیکی ئەده‌بی په‌یوه‌سته به‌ سیکۆچکه‌یه‌کی پینکه‌هاتوو له‌ ده‌ق و خوینه‌ر و کارلیکی نیوانیان (الکردی، ۱۹۹۹: ۲۱). ئەمه‌ش ئەوه‌مان پیده‌لێت که خویندنه‌وه‌ی ده‌ق کرداریکی بی‌ لایه‌ن نییه‌؛ چونکه‌ خوینه‌ر خویندنه‌وه‌کانی پیش خویندنه‌وه‌که‌ی خۆی به‌سه‌ر کردووته‌وه‌ له‌گه‌ڵ کۆمه‌له‌ تیۆریکی گشتگیردا کۆیکردووته‌وه‌، به‌ مه‌به‌ستی دامه‌زراندنی کۆمه‌له‌ چاوه‌روانییه‌کی دیاریکراو به‌ ئاراسته‌ی واتایه‌کی دیاریکراو (علی‌مات، ۱۴۲۳ هـ - ۲۰۰۲: ۴۵۰). به‌م پێیه‌ کاری ئەده‌بی وه‌ک رافه‌یه‌کی نه‌وه‌ به‌ دوا‌ی یه‌ کدا هاتوو‌ه‌کان ده‌رده‌که‌ویت؛ چونکه‌ کۆمه‌لی خوینه‌ران کاردانه‌وه‌یان به‌رامبه‌ر کاره‌ ئەده‌بیه‌کان گرێداوه‌ به‌ ئاسۆیه‌کی چاوه‌روانی دیاریکراوه‌وه‌، واته‌ به‌ کۆمه‌لێک نه‌ریت و یاسا و ریسایه‌که‌وه‌ (علی‌مات، ۱۴۲۹ هـ - ۲۰۰۲: ۴۴۷).

ئەو رینگایانه‌ی دیالۆگی نیوان وه‌رگر و ده‌قی پێی ئەنجام ده‌دریت، به‌ یه‌کیک له‌ هه‌ره‌ لایه‌نه‌ گرنگه‌کانه‌که‌ ئایزه‌ر له‌ ژێر سینه‌ری چه‌مکی ئاسۆی چاوه‌روانیدا کاری له‌سه‌ر کرد. ئەم رینگه‌یه‌ش به‌رجه‌سته‌ ده‌بیت له‌ په‌یوه‌ندی دیالیکتی دووانه‌ی «چاوه‌روانی / نه‌مانی چاوه‌روانی». چاوه‌روانی بریتیه‌ له‌ به‌ ته‌ما بوونیکی تیکه‌ل به‌ ئاوات، وه‌ک ئاستی ئەو سه‌رکه‌وتنه‌ی که‌ مرۆف ئاواته‌خواجه‌ بۆی له‌ کاتی هه‌ستانی به‌ ئەنجامدانی کاریک، به‌لام نه‌مانی چاوه‌روانی ئەوا بریتیه‌ له‌ شکاندن و پووچه‌لکردنه‌وه‌ی ئەو به‌ته‌مابوونه‌؛ له‌م حاله‌ته‌شدا نه‌هاتنه‌ دی‌رووبه‌رووی کرداری چاوه‌روانی

دەبىتتە (ھولب، ۱۴۱۵ ھ - ۱۹۹۴ : ۲۳۱). دە كرېت چەمكى ئاسۆكانى چاوه پروانى لە شىعرى مه حويدا بەسەر دوو بەشدا دابەش بكەين. ئەوانىش فرە ئاسۆبى و دوورى ئىستاتىكاييه.

۴-۱- فرە ئاسۆبى

رەخنە گرانى تىۆرى وەرگرتن - كه بەرهه مى بزاقى هيرمىنيۆتيكان - لەسەر و هەمووبانەوه ياس بەهەى دەق و پىكهاتهى هونەرى بەرزى دەبەستتەوه بە كۆمە لە لادانىك كه لە گەل پىوه ره كانى خوینەردا يە كنگریتتەوه و پىچەوانەيه تى و ئاسۆكانى چاوه پروانى ئاوه ژوو دە كاتەوه و فرە ره هەندى پىدەبەخشى و لە قەتسىمان لە ناو دیدگایه كدا رزگارى دەكات. ئەویش لە رىگهى بەزاندنى پىوه ره هونەرىيه باوه كان و بەدیھینانى دیدگا و پىوه رى نوپوه. بە پى تىروانىنى ئایزهرىش ئەدەب بە تال و بۆش دەبیت گەر هاتوو خۆى بە شتە باوه كانەوه بەستەوه، كه پىشتر هەبوون، ئەو پى وایه كه رووبەرى باو، بە بەها و گرنگه، تەنھا لەبەر ئەوهى ناباو زەق و بەرچاو دەكات. (ھولب، ۱۴۱۵ ھ - ۱۹۹۴ : ۲۳۱). فرە ئاسۆبى لە دەقەكانى مه حويدا دیتە دى لە رىگهى لادانى دەقەوه (الانزىاح النصى)، مه بەستىشم لە لادانى دەقى لىرەدا، ئەو لادانەيه كه لە دەقەوه دەستپىدەكات و لای خوینەر پەل دەھاوێت بۆ كایه ئەدەبى و مه عريفىيه كان و خوینەر توانادار دەكات بیان بەستتەوه بە بواری لە يەك چوووه لە ناو دەقى شاعىرانى دىكه. من لىرەدا لادان كورت ناكەمه وه لە چوارچىوه شىوازىيه دەرپرېنىيه كەيدا، بە لكوو ئەيه بەستەوه بە ئاسۆفراوانە كانى مه عريفهى مروپىيه وه.

مه حوى بە شىوه يەكى كارا ئەم شىوازەى لە تىكستە كانيدا بە كار هیناوه، تىيدا هەستاوه بە دروستکردنى ئاسۆبەك لە لای خوینەر؛ پاشان لادانى دەلالى بە رپره وى دەقە كهى كرووه، بە مه بەستى دواندى هەستى جوانناسى خوینەر و بەدیھینانى ئاسۆ تازەدا، بۆ ئەوهى وا لە خوینەر بكات ئاراستە ژيانى لە چەق بەستووپىيه وه بەره کرانەوهى زانستىيانە بەریت. وهك چۆن ئەم شىوازە ئىستاتىكاييه و ره هەندە بىرىيه لە دەقى «كهى لە كن ئەحمەق» دا دەبىنين:

كهى لە كن ئەحمەق دەبى حاجەتى دانارەوا؟! قەت دەكرى چەرمە كەر يابە عەبا يا كەوا؟!
(مه حوى، ۱۸۳۷ : ۸۹)

خوینەر كه چاوى بەم بەيته دە كه ویت، كه دەستپىكى دەقە كه يە، واى بۆ دەچیت بابەتى قەسىدە كه بابەتپىكى كۆمە لایه تى ئاراستە كەرى بەرچاو روون كەرە. هانى مروّف دەدات خۆى بە دوور بگریت لە كەسى نەزان و گەمژە. بەلام لە بهیتى دووه مه وه ئەم ئاسۆى چاوه روانىيه تىكدەشكىنریت و ئاراستە كه دەگوریت بەره و ئاگادار كەردنەوهى عەقلى وابەستەبوو بە دونياوه و ئاگادارى ترسناكى كورتبىنى دە كاتەوه و دونيا بە پىره ژنىكى نانهوا و بەخشى دونيا بە نانپىكى

جۆ ده چوینیی. نه پیره ژنه که شایانی ئه وه یه و نه نانه جۆه که ئه وه نده ده هیینی که س منه تی هه ل بگری:

به خششی دنیا مه خو، یه عنی به نانیکی جۆ خو مه که ره بهر منه ت پیره ژنی نانه وا
ئیسته که ده ستت ده گا پی بووه بۆ نه جات حه یفه له دنیا برۆی کامی دلت ناره وا
گریه: ده جۆشی له وئ، ئاهه: ده بی نه سه روی نه مدی وه ئیقلیمی عیشق جیگه به ئاب و هه وا
(مه حوی، ۱۸۳۷: ۶۹)

ئیتتر ده قه که له سه ر ئه م ره وته ده روا ت و چه ن دین دیدگای جۆرا و جۆر بۆ هه مان بیرو که وه گه ر ده خات؛ وه ک بهر جه سه ته کردنی ره هه ن دیکه نامادی، وه ک سه رفرازی ئه و دونیا به ره هه ن دیکه مادی که ده ست پیگه یشتنه. مه حوی له شیعره کانیدا، زۆر به هه ستیار بییه وه له گه ل وه رگرا کاری کردوه. له سه ره تادا ئاسۆیه کی چاوه روا نی بۆ دروست کردوه، پاشان هه ستاوه به گۆرینی رپره وی گوتاره که ی و ئاسۆی چاوه روا نی خوینهری ئاوه ژوو کردوه ته وه، که جگه له ره هه ن دی ئیستاتیکی، خوینهری زیاتر به تیکسته که وه گریداوه و ئاسۆیه کی دیکه ی یان زیاتر بۆ دروست کردوه. بۆ نموونه له قه سیده ی «له رم دی زاهید»، خوینهر میشکی بۆ لای ئه وه ده چیت که ئاراسته ی گشتی ده قه که بهرده وام ده بیت له هیرش کردنه سه ر به ناو زاهید؛ چونکه تیکسته که ئاوه ها ده ست پیده کات:

له رم دی زاهید ئه م زستانه، زانیم کلک نادا به زینگی به هارا
(مه حوی، ۱۸۳۷: ۱۳۲)

به لام هه ر پاش به یتی یه که م، ئاراسته گۆرین ده ست پیدکات و سووتانی عاشقیک ده بیته ته وه ر:

وه ره ده ستی به خوونم که نیگارین خوینی من ه لالت بی، نیگارا
زوو ئه و شوخه له عاشق وه رده چه رخئ له گه ل که س، چه رخه ئه و، ناکا مودارا
(مه حوی، ۱۸۳۷: ۱۳۲)

جگه له م ئاراسته گۆرینه راشکاوه، ئاراسته گۆرینیکی ناراشکاویش ده بینین، که پیکه پینه ری ئامانجی سه ره کیی مه حویه. ئه ویش بریتییه له وینا کردنی دونیا به خاتونیکه شوخ و شهنگی بی وه فا، که عاشقه کانی یه ک له دوا ی یه ک ده کوژیت:

موژه ی خوینی ده کا هه ر له حزه، سه یره! ئه مه نده گۆل له بن یه ک نووکه خارا
که شک به م (مه حویا) هه ر شه ربه تی مه رگ له سه ر ئه رزا نییه ئاوی گه ورا
(مه حوی، ۱۸۳۷: ۱۳۳)

شیوازیکی تر له شیوازه کانی لادانی شیعری لای مه حوی، ئه وه یه ئه و ده قانه ی که بۆ ده ر برینی خوشه ویستی پهروه ردگاری وتوووه. له گۆشه نیگای توانه وه و وه فادارییه وه نووسیویه تی، هه ر

خوینەرېك له هەر سەردەم و چاخېكدا دەتوانیت ببهستیتەوه به ناخى خۆى و هەست و سۆزى هەمە چەشنەپهوه، وهك چۆن ئەم تەوانەوه رۆحییە و لادانە شیعیریە له قەسیدەى «كه دل دەتویتەوه» دا دەبینین:

كه دل دەتویتەوه بو تو، ده كهى ئەو رۆژه تو بروا رۆحم
كه خو ده رەخەى وه كوو خو، دل وه كوو شهونم له خو بروا
تو گەبى تو حەز به ده رچوونى ده كهى، ده رچوو
ده بى عاشق كه دى بيزاره يارى، بى بروا
(مه حوى، ۱۸۳۷: ۶۷ - ۶۸)

لېرەدا هەر خوینەرە و ژېرخانى مەعریفى و جوان بینى خوینە دەتوانیت ئەم دەقە و رەهەندى مەعریفى و جوان بینیەکانى ببهستیتەوه به ئەزموونى خوینەوه. لەم جوړه وهگرتهدا ئاستى چالاكى خوینەر بو ئاستى چالاكى دەقە كه بهرز دەبیتەوه و دەقە كه بوونى خۆى به دەست دەهینیت؛ بوونى هونەرى تايبەت به شاعیر و بوونى جوانیناسانەى تايبەت به خوینەر. جەمسەرى هونەرى تايبەت به پیکهاته ناوه کیهى کانى دەق و رېگاکانى دامەزراندنى و رەگەزەکانى. هەرچى جەمسەرى ئیستاتیکیهى ئەوا په یوهسته به خویندنهوهى دەقە كه و خستنهسەرى و بهستنهوهى به کایه کانهوه له لای وهگر، جەمسەرى هونەرى دەقى نووسەر، جەمسەرى ئیستاتیکایش ئەو به جى گەياندنانەپه كه خوینەر پى هەلدهستى (ئايزر، ۱۹۹۲: ۱۳۳ و وتومبکنز، ۱۹۹۹: ۱۱۳).

۲-۴- دوورپى جوانیناسانە و روانگەى گەرۆك

دوورپى جوانیناسانە^۱ بریتیه له نایه کانگیرى له نیوان ئەوهى دەق پيشكەشى دەكات، له گەل ئەوهى خوینەر چاوهروانیهتى (رباعه، ۲۰۰۰: ۱۳۳. وتومبکنز، ۱۹۹۹: ۹۳). یاس وهك پيشهنگى په كه مى «تیۆرى وهرگتن» دەلیت: کردارى چاوهروانى نيشانه هونەرییه کانى دەق و جوړى کاربگەرى و پله کانى دیارى دەكات. ئەو نایه کانگیریهش دەبیتە باشتین پیهوهر بو دیارى کردنى ئیستاتیکای ئەدەب و کار ده گاته ئەو ئاستهى چەندیک دەق له ریزنهى پیهوهرى خوینەر دەرچیت و چەندیک بتوانیت ئاسوکانى بگوریت. ئەوهنده دەقە كه به جوان و بهرز و بالاً دادەنریت، چونكه چەندیک شکاندى ئاسوى چاوهروانى بههیز بیت، ئەو دەقە هینده بهها و ئەرزى و بیناکردنه کانى بههیزه. ئەمەش دەبیتە ماپهى هاتنه ئارای ئاسویه كى چاوهروانى گەرۆك. (ئايزر، ۱۹۹۲: ۱۳۳. وتومبکنز، ۱۹۹۹: ۱۱۳).

هۆكارى گەرۆكى روانگەى ئاسوى چاوهروانى خوینەر بو ئەوه ده گەریتەوه كه گەشتى خوینەر له ناو ده قدا گەشتىكى بهردهوامه. كاتيك خوینەر دەست دەكات به خویندنهوه به بهردهوامى و بى چپران خەرىكى تیگەيشتنه له رېگای ئاسوکانى چاوهروانى پشت ئەستور به

¹ Aesthetic Distance.

پاشخانه رۆشنبیرییه که ی. بۆیه په یدابوونی شتیکی ناچاوه روانکراو ئەگه‌ری گۆرینی روانگه‌ی لیده که ویتته وه و ده‌بیتته هۆکاری قوولبوونه وه ی به ناو ره‌گه‌زه فره‌کانی دهق و دوان له گه‌لیاندا و به‌رجه‌سته کردنیان (سلدن، ١٩٩٦: ١٦٤ - ١٦٨). ئەم گۆرینه‌ی ئاسۆی چاوه‌روانییه‌ش ئایزهر - وه‌ک پێشه‌نگی دووه‌می تیۆری وه‌رگرتن - ناوی لیده‌نیت به «روانگه‌ی گه‌رۆک» (هولب، ١٤١٥ - ١٩٩٤: ٢١٥). ئەم روانگه‌یه‌ش ده‌روازه‌ی گه‌شتی خوینەر به ناو ده‌قدا و آلا ده‌کات و له‌رییه‌وه خوینەر روانگه‌ی زۆر پیکه‌وه گریدراوه‌کان ده‌دۆزیتته‌وه. ئەو روانگانه‌ی گۆرانکاریان به‌سهردا دیت له کاتی گواستنه‌وه‌دا له روانگه‌یه‌که‌وه بۆ روانگه‌یه‌کی تر (ئایزهر، د.ت: ٩٤). له‌ریگه‌ی ئەم گواستنه‌وه‌یه‌وه و ئەم دۆزینه‌وه‌یه‌وه، کرداری کارلیکی نیوان دهق و خوینەر ئەنجام ده‌دریت و ده‌گاته ئاستیکی و هه‌ها به‌رز که خویندنه‌وه‌ی تهن‌ک و سه‌رپیی تیپه‌رینیت (سلدن، ١٩٩٦: ١٦٤ - ١٦٦). ئەم ره‌هنده‌ش زۆر به‌روونی له‌ده‌قی «له‌سه‌یری خه‌سته‌خانه‌ی عیشق» دا ده‌بینین. مه‌حوی له‌م قه‌سیده‌یه‌دا که پیکهاتوه له‌حه‌وت به‌یت، شه‌ش به‌یتی یه‌که‌می ته‌رخان کردوه بۆ ویناکردنی ئازاره‌کانی عیشق و تواندنه‌وه له‌سۆزی تامه‌زرۆییدا. ئەمه‌ش وا ده‌کات دووریه‌کی جوانی لای خوینەر دروست بیت و له‌روانگه‌ی ئەو دووریه‌ جوانیناسانه‌یه‌وه بروانیتته ده‌قه‌که و چاوه‌روانییه‌کانی له‌سه‌ر هه‌لچنی:

له‌سه‌ر هه‌ر خه‌سته دێ یا خویندنی یاسینه، یا شینه
دیاره: سه‌رنویشتی ئەهلی دل یا شینه یا سینه
له‌دنیا‌دا مه‌داری عه‌یش و خۆشی، خۆ نه‌ناسینه
چ غه‌مه‌ی دیده مه‌خمووریکه ئەمشه‌و کون ده‌کاسینه
له‌خویناوی دل و جه‌رگم ده‌روونم که‌یله تا سینه
خودا عالم، له‌چاکی ئەو به‌رۆکه ده‌رده‌خا سینه
(مه‌حوی، ١٨٣٧: ٣٢٦ - ٣٢٨)

له‌سه‌یری خه‌سته‌خانه‌ی عیشق ئەوی سه‌وزه‌ی که‌وا شینه
شه‌هیدی غه‌مه‌یه به‌عزێ، سه‌قیمی عیشوه‌به‌جه‌معێ
له‌به‌نگ ئەم به‌نگیانه چی ده‌بینن، خۆ له‌خۆ گۆران
به‌سه‌ر دل‌دا له‌قاپی فه‌یزه‌وه دێ نه‌شئه‌ په‌ی ده‌رپه‌ی
هه‌ناسه‌م دا به‌نال‌ه‌ عه‌ززی حالێ که‌م که‌تاساوه
له‌عالم‌دا عه‌لامه‌ی سو‌بجی هه‌شر ئیمشه‌و به‌یانی دا

به‌لام له‌کو‌تا به‌یتا ئەم روانگه‌یه ده‌گۆردریت و روانگه‌یه‌کی نوێ ده‌کریت به‌دیدگای تیکه‌سته‌که که به‌هۆیه‌وه ئاسۆی چاوه‌روانی پێچه‌وانه کردوه‌ته‌وه. ئیتر خوینەر تیده‌گا که مه‌به‌سته‌که هه‌مووی عیشقی ئیلاهی و خۆبه‌ستنه‌وه‌یه به‌شۆره‌په‌تی پێغمبه‌ره‌وه (د.خ):

مه‌لا ته‌لقینی (مه‌حوی) دانه‌دا، (حبل‌المتین) ی ئەو
له‌جیگه‌ی زه‌لله زه‌یلی ره‌ئفی تاها و یاسینه
(مه‌حوی، ١٨٣٧: ٣٢٨)

دووری ئیستاتیکی په‌ره ده‌سینیت و ئەبیتته مایه‌ی به‌دییه‌نیانی «روانگه‌ی گه‌رۆک». ئەرکی روانگه‌ی گه‌رۆکی‌ش زیاتر خۆی له‌کرداری په‌یوه‌ندیکردن و کاریگه‌ری دروست کردندا ده‌بینیتته‌وه له‌نیوان دهق و وه‌رگرا. ئەم کاره‌ش به‌به‌شداری کردنی وه‌رگر و ئەکیقبوونی وه‌رگرتن و چاک تیگه‌یشتنی ئامازه ده‌قییه رینیشاندهره‌کان که به‌رچاو روونکه‌ره‌وه‌ی خوینهرن دیتته دی (ئایزهر،

د.ت: ۹۴). مەھوى لە تېكىستە شىعېرىيە كانىدا ھەلدەستىت بە ئاۋەژوۋو كوردنەھى ئاسۋى چاۋەرۋانى ۋەرگەر و بەدېھىننى رۋانگەي گەرۆك لە رېنگەي قسە كوردن لەسەر دەردى عەقلى داخراۋى و ديارى كوردنى رەھەندە ترسناكە كانى لە چوارچىۋەي رېرەۋىكى دەرهېنراۋ لە رېرەۋە ئاسايىيە كى خۆي. بە مەبەستى ئەۋەي خوينەر توۋشى پياكىشان و ناچاۋەرۋانى بېتتەۋە، ھۆش و بېر كوردنەھى گۆرانكارى بەسەردا بېت، بە مەبەستى دەرباز بوون لەو عەقلى كە خاۋەنە كەي دووچارى وابەستەيى بە دونياپەرستى و خۆۋىستى دە كاتەۋە. مەھوى پەنجەرە لەسەر دوو جەمسەر دە كاتەۋە كە ھەر دووكيان ھېچن. ئەۋانىش دونيا كە تەۋاۋ دەبى بۆ كەس ھەتاھەتا نامىنى و كەسانى ھېچى عەقلى چەق بەستىروون:

ئەم عەسرە، عەسر و ۋەقتە لە بۆ فاجىرى لە ھېچ دىنى نەكا وىقايە، حەيا نەيگىرى لە ھېچ
دىنيا بە كامى ھېچ كەسانە ھەمىشە دەم ھېچ ھەلبەتتە بە ھېچ دەمى نابرى لە ھېچ
تاسەر نەبۆتە گۆ، دە لە دنيا دە تۆ شەقى ھەر ئەم شەقە بەكارە كەۋا ھەلدەرى لە ھېچ
(مەھوى، ۱۸۳۷: ۱۳۲ - ۱۳۳)

بۆ دۆزىنەھى رېنگاي دەرباز بوون لەو جۆرە كورت بېنىيە و عەقلى داخراۋە، مەھوى كارايى مەرۋف لە ناۋ دەقە كەدا بە خۆگىردان بە ھەر دوو دونياۋە دەبەستىتەۋە. كار كوردن لەسەر يەك كايە بە رەنج خەسارەت و مايە پوۋچى لە قەلەم دەدا. پاش ئەم چوار بەيتە رۋانگەي دەقە كە بە شىۋەيە كى چاۋەرۋان نە كراۋ، ھېچىيى دونيا و نە بوونى ۋەفا تىيادا بە ھەۋلدان بۆ ماچ كوردنى دەمى يار گىرى دەدا. لە كاتىكدا كە ئەو دەمى نىيە و پىي دەلى ھەي دۋاي خەيال كە وتوۋ! من دەم كۋا تا تۆ ماچى كەي؟ مرخ چۆن لە شتى نەبوو خۆش دە كىرى:

ماچى دەمى لە كەلكە كەلما بوو، چ خۆشى وت: قىرم، ئەي ئەسىرى ۋاھىمە، خۆش ناكىرى لە ھېچ
دەم نادىار و نازى قسەي پىر بە دەشت و شار دىنبايەك ئاۋى زىندەگى و دەرخرى لە ھېچ
مەجنونە: شاھى عىشق و بىبابانى بارەگا ئاھى، دەكا ھەمىشە بە پا چادىرى لە ھېچ
دىققەت كە، غەيرى روشەيى جان و ميانى يار روشتەم نەدىۋە (مەھوى) ئەمن، بادىرى لە ھېچ
چاۋى كەۋى بەم غەزەلەم دورشناسى شىعەر كى بى دەلى ئەمەندە گوھەر ۋەرگىرى لە ھېچ
(مەھوى، ۱۸۳۷: ۱۳۲ - ۱۳۳)

ھەمان شىۋاز لە قەسىدەي «بە داۋە ۋەعزى» دا دەبىنن، كە تىيادا مەھوى بەيتى يە كەمى تەرخان كىردوۋە بۆ بە گىزداچوونەھى عەقلى چەق بەستىروى واعىز. كاتىك گەرم دەبىت و جۆش و خرۆش دەيگىرىت و لىك بە دەم و لىچ و لالەغاۋەيدا دىتە خوارەۋە، لە ھەمان كاتىشدا ۋەعزە كەشى ھەر فىل و كەلەك و داۋە دەبىننەۋە بۆ خەلك:

بە داۋە ۋەعزى و، خۆشى بە تاۋە يا حافىز لە ھەلقولانە كە لىكى دەم و لچى واعىز
(مەھوى، ۱۸۳۷: ۱۷۴)

له پاش ئەم بەیتی یه که مه، ده قه که په نجه ره یه کی تری تیروانین به ره و پرووی وه رگر ده کاته وه په لکیشی ده کات به ره و باسکردنی عه شقی دلّی و چۆنیه تی چاره سه رکردنی و په یدا کردنی ئارامگه یه ک بۆی. دیارترین قه سیده یه ک که مه حوی به کارایی و لیزانییه وه کاری له گه لّ ئاوه ژوو کردنه وه ی ئاسۆی چاوه روانی وه رگر کردوو و دووری ئیستاتیکیایی تیدا وه گه ر خستوو و کاری وردی له سه ر «روانگه ی گه رۆک» کردوو، به مه بهستی گۆرینی تیروانینی مرۆف بۆ کات، قه سیده ی «رووتی دی له و رۆژه وه» یه، که پیکهاتوو له ۲۱ به یت؛ یانزه به یتی یه که می ته رخان کردوو بۆ ده رخستنی شوخ و شهنگی یار و که وتنه ژیر کاریگه ر بیه وه:

رووتی دی له و رۆژه وه، گه ر رۆژه سه رگه ر دانه رۆژ گه ییه ئیواره وه کوو من، ئیشی قور پیوانه رۆژ
 ئەم گلاراهوی له عیشقه تا قیامهت هه ر ده بی سه د مه سیحا چاری ناکا، ده ردی بی ده رمانه رۆژ
 (مه حوی، ۱۸۳۷: ۱۷۸)

له پاش به یتی یانزه وه روانگه ی قه سیده که ده گۆرۆ بۆ قسه کردن له سه ر شه ورۆبی پیغه مبه رمان (د.خ)، له رینگه ی دال و مه دلولی شه وه وه مه حوی دووانه ی یه ک به دوا هاتووی شه و و رۆژ ده خاته به ر تیشکی تیروانینی خواناسینی خۆیه وه و هاوکیشه کان پیچه وانه ده کاته وه. چونکه به هۆی شه ورۆبی پیغه مبه رمانه وه (د.خ) شه و بوو به سه ره ره و رۆژ ته نها قور پیوانی بۆ ماوه ته وه؛ چونکه ئەو شه ره ف مه ندییه نه بوو به به شی ئەو:

حه قیه رۆژ و شه و که بی تابی ده کا، واده ی وپسال شه و بوو، بی به ش ما له وه سلّی ئەو سه راپا جانه رۆژ
 شه و چ شه و لّی پشکوای قه رنه ها سو بچی ئومید هه ر له دوینی یه کئ سو بجا به له ک په نه انه رۆژ
 شه و شه وی میعراجی شاهی ئەنبیا بی، واده بی بی به رستی، به لکی سو جده ی بۆ بیا هه ر ئانه رۆژ
 (مه حوی، ۱۸۳۷: ۱۷۹)

مه حوی نایه کانگیری له نیوان ئەوه ی ده ق پیشکه شی ده کات، له گه لّ ئەوه ی خوینه ر چاوه ر بیه تی کردوو به ماکی ده قه که ی، پاشان ئەم تیروانینه پیچه وانه ده کاته وه که له کات و شوین بروانین وه ک دووانه یه کی دابراو له ژیان کردن و چالاکی نواندن.

۵- ئەنجام

مه حوی له شیعه ر کانیدا دنیا بینه یه کی تابه ت به خۆی پیشکه ش کردوو که ده توانین به دنیا بینه ی مه حوی ناو بنین. جگه له به رز و بالایی ده ر برین، شیعه ر کانی مه حوی گرفته کۆمه لایه تیه کانی ده ستنیشان کردوو و به ره نگار بوونه وه ی عه قلّی چه ق به ستووی به کللی چاره سه ر داناوه بۆ کیشه کانی تا ک و کۆمه لگا. لیره وه به و ئەنجامه ده گه ین که عیرفانی مه حوی، عیرفانیکی دووره په ریزی گۆشه گیر نییه، به لکو عیرفانیکی ئاویته بووه به ژیان و چاره نووسی تا ک و کۆمه لگاوه. به هۆی فره ره هه ندی ده قه شیعه ر بیه کانی مه حوییه وه، نا کریت به ته نها وه ک کۆمه له

ده‌قیکی ئیستاتیکی لئی بروانین و دایانمالین له گوتار و په‌یامه راشکاو و په‌نهانه‌کانیان. فره‌هه‌ندی و به‌گژدا‌چوونه‌وهی عه‌قلی چه‌قه‌ستوو له‌لای مه‌حوی له‌هه‌مان کار ده‌چیت له‌لای ئیمام غه‌زالی، به‌تایبه‌تی له‌به‌ره‌مه‌کانی *تهافت الفلاسفة و المستظهري أو فضائح الباطنية و إحياء علوم الدين*. به‌تایبه‌تی کتیبی *إحياء علوم الدين* که‌نزیکه‌ی سه‌د په‌ره‌ی یه‌که‌می ته‌رخان کردوو به‌گژدا‌چوونه‌وهی هه‌مان دیارده. ئەم دوو زاته‌پیش‌روودانی کاره‌ساتی دارمان کۆمه‌لگه‌که‌یان ئاگادار کردوو ته‌وه‌له‌کاره‌ساتی دارمانی عه‌قل و ده‌رهاو‌یشته‌نه‌رینیه‌کانی.

سه‌رچاوه‌کان

عه‌ره‌بی:

ثارون، بول و هاوکاران (١٤٩٩هـ/ ٢٠١٢م). معجم المصطلحات الأدبية. تصحيح محمد حمود. بيروت: المؤسسة العربية للدراسات و النشر و التوزيع.

ثايزر، فولفغانغ (١٩٩٢). فعل القراءة (نظرية جمالية التجاوب في الأدب). ت: حميد لحمداني و الجلالي الكدية. المغرب: الفاس.

ثيغلتن، تيري (١٩٩٢). مقدمة في النظرية الأدبية. ت: إبراهيم جاسم العلي، مراجعة عاصم اسماعيل الياس. بغداد: دار الشؤون الثقافية العامة.

باشلار، غاستون (١٩٨٨). جدلية الزمن. ت: خليل أحمد خليل. بيروت: ط ٢، ديوان المطبوعات الجامعية - الجزائر

بيتر كونزمان، فرانز - بيتر بوركارد، فرانز فيدمان (٢٠٠١). أطلس dtv الفلسفة مع ١١٥ لوحة بيانية ملونة (اللوحات الملونة من إعداد أكسل فايس). ت: جورج كتورة. بيروت: المكتبة الشرقية.

تومبكنز، جين. ب (١٩٩٩). نقد استجابة القارئ من الشكلانية إلى ما بعد البنيوية. ت: حسن ناظم و علي حاكم. مراجعة و تقديم: محمد جواد حسن الموسوي. القاهرة: المجلس الأعلى للثقافة.

حامد، خالدة (٢٠١٤). عصر الهرمنيوطيقا أبحاث في التأويل. بغداد: منشورات الجمل.

دريدا، جاك (٢٠١٦). تاريخ الكذب. ت: رشيد بازي. بيروت: المركز الثقافي العربي، الدار البيضاء - المغرب.

دورتيه، جان فرنسوا (١٤٣٢هـ/ ٢٠١١م). معجم العلوم الإنسانية. ت: د. جورج كتورة. أبوظبي: ط ٢، كلمة و مجد المؤسسة الجامعية للدراسات و النشر و التوزيع.

ربابعة، موسى (٢٠٠٠). جماليات الأسلوب والتلقي. أربد: مؤسسة حمادة للدراسات الجامعية و النشر و التوزيع.

روبين، سوزان و سليمان كروسمان (٢٠٠٧). إنجي القارئ في النص - مقالات في الجمهور والتأويل. ت: د. حسن ناظم و علي حاكم صالح. بيروت و طرابلس: دارالكتاب الجديد المتحدة.

- رينية، ويليك (٢٠٠٠). *الهجوم على الأدب*. ت: حنا عبود. دمشق.
- سلدن، رامن (١٩٩٦). *النظرية الأدبية المعاصرة*. ت: سعيد الغانمي. بيروت: المؤسسة العربية للدراسات و النشر.
- سميث، شارولوت (١٩٩٨). *موسوعة علم الإنسان (المفاهيم والمصطلحات الأنثروبولوجية)*. ت: مجموعة من أساتذة علم الاجتماع بإشراف محمد الجوهري. القاهرة، المجلس الأعلى للثقافة.
- عبدالجبار، نبيل عبدالحميد (٢٠٠٣). *الفلسفة لمن يريد*. أربيل.
- عليما، ديسمبر (١٤٢٣هـ / ٢٠٠٢م). *بلاغة الانتظار بين التأويل والتلقي (علامات في النقد)*. م. يوسف محمد. السعودية: الجزء ٤٦، المجلد ١٢.
- علوش، سعيد (١٤٠٥هـ / ١٩٨٥م). *معجم المصطلحات الأدبية المعاصرة*. بيروت: دارالكتاب اللبناني.
- غدامير، هانز جورج (٢٠٠٧). *الحقيقة والمنهج (الخطوط الأساسية لتأويلية فلسفية)*. ت: حسن ناظم و علي حاكم صالح. راجعه عن الألمانية: جورج كتورة. طرابلس: دار أوبا.
- كارتر، ديفيد (٢٠١٠). *النظرية الأدبية*. ت: باسل السالمة. دمشق: دارالتكوين للتأليف و الترجمة و النشر.
- كانط، عمانوئيل (٢٠١٣). *نقد العقل المحض*. ت: غانم هنا. بيروت: المنظمة العربية للترجمة.
- الكردي، محمدعلي (١٩٩٩). «ظاهرة التلقي في الادب». *مجلة علامات في النقد*، المجلد ٨، الجزء ٢.
- كولر، هنس زند (٢٠١٢). *المثالية الألمانية*. تحرير الترجمة العربية: أبويعرب المرزوقي. ت: أبو يعرب المرزوقي و فتحي المسكيني و ناجي العونلي. بيروت: الشبكة العربية للأبحاث و النشر.
- هولب، روبرت (١٩٩٤م / ١٤١٥هـ). *نظرية التلقي - مقدمة نقدية*. ت: عزالدين إسماعيل. النادي الثقافي الأدبي بجدة.
- ياوس، هانس روبرت (٢٠٠٤). *جمالية التلقي - من أجل تأويل جديد للنص الأدبي*. ت: رشيد بنحدو. القاهرة: المجلس الأعلى للثقافة.

کوردی:

که‌مال، محهمهد (۲۰۱۷). *فهلسه‌فه‌ی کانت*. سلیمانیه: چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م.

مه‌حوی، مه‌لا موحه‌ممهد کوری مه‌لا عوسمانی بالخی (۱۳۸۷). *دیوانی مه‌حوی*. لیکۆلینه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپریس و موحه‌ممهدی مه‌لا کریم. سه‌رپه‌رشتی چاپی نوئ: عه‌تائۆللای هه‌واری نه‌سه‌ب. سنه: بلاوکه‌ره‌وه‌ی کوردستان.

هایدیگه‌ر، مارتن (۲۰۱۲). *بوون و کات*. وه‌رگیپ: محهمهد که‌مال. سلیمانیه: چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م.